

De stiefmoeder

Renate Dorrestein

Download now

Read Online ➞

De stiefmoeder

Renate Dorrestein

De stiefmoeder Renate Dorrestein

Al twaalf jaar vormt de succesvolle kunstenares Claire Paagman met haar man Axel en zijn dochter Josefien een hecht gezin, niet van echt te onderscheiden. Maar sinds Josefien haar stiefmoeder een geheim heeft toevertrouwd, is het gedaan met de harmonie. Kan liefdesgeluk sterker zijn dan de bloedband tussen ouder en kind? Of blijft een stiefouder altijd een lichaamsvreemd orgaan dat onvermijdelijk wordt afgestoten?

De stiefmoeder Details

Date : Published October 5th 2011 by Podium (first published 2011)

ISBN : 9789057594601

Author : Renate Dorrestein

Format : Paperback 222 pages

Genre : Fiction, European Literature, Dutch Literature, Roman

 [Download De stiefmoeder ...pdf](#)

 [Read Online De stiefmoeder ...pdf](#)

Download and Read Free Online De stiefmoeder Renate Dorrestein

From Reader Review De stiefmoeder for online ebook

Anneke de Bundel says

Een aardig onderhoudend verhaal met een leuke indeling in 3 perspectieven die t verhaal vertellen.

Sara says

Clair is in Engeland, waar ze een belangrijke onderscheiding krijgt voor haar artistieke quilts. Aan haar zijde ontbreekt haar man Axel, met wie ze voor haar vertrek ruzie heeft gehad. Tijdens haar reis overdenkt Clair haar relatie met Axel, zijn dochter Josefien en haar kijk op zichzelf.

Beurtelings zijn Clair, Axel en Josefien aan het woord. Alle drie geven ze een andere kijk op elkaar en zichzelf. Dorrestein laat op deze manier fijngevoelig zien hoe onze kijk op elkaar, onze verwachtingen over elkaar en onze verlangens onze relaties maken maar ook kapot kunnen maken. Perceptie is alles. Erg sterk.

Dymphie says

Erg goed uitgewerkte karakters, geheel en al invoelbaar! Goed geschreven, dat gebruik van Engelstalige stukjes ertussen past erbij.

Mooie Dorresteinse formuleringen :

- op haar atelier met lappen zitten narcisten
- je wordt gevampireerd waar je bij staat

En inderdaad een opvallende observatie 'uit liefde voor haar ongeboren kinderen heeft Claire het moederschap aan zich voorbij laten gaan'.

Fantastisch zo'n stiefmoeder, en het verhaal is in het geheel niet in een Dorresteins drama ontploft.

Goya says

Geen boek om vrolijk van te worden, maar zeer knappe uitwerking van de relaties binnen een nieuw samengesteld gezin...

Helena says

Kivisydän säilyy mielessäni edelleen tämän kirjailijan parhaana kirjaana, mutta pidin tästäkin kyllä. Helposti soljuvaa tekstiä, ja Claire oli mielenkiintoisella tavalla epäsovinnainen äitipuolihahmo. Minulla ei ole henkilökohtaista kokemusta äitipuolena olemisesta, mutta uskon, että tällaisia aika ristiriitaisia tuntemuksia se herättäisi, eikä aina pelkästään niin kauniita ajatuksia! Uskottava, ajatuksia herättävä kirja.

Caro says

Lang geleden dat ik nog iets van Renate Dorrestein las, maar dankzij de Verborgen parels van de bib kwam ik bij De stiefmoeder terecht. En good old Dorrestein ontgoocht ook nu weer niet.

Ook dit boek leest als een trein. Met humor en precisie beschrijft Dorrestein het leven en de gevoeligheden van een nieuw samengesteld gezin. Vooral de evolutie die (stief)dochter Josefien doormaakt, geeft vaart aan het verhaal. De dialogen zijn bijzonder vlot geschreven, je hóórt het die Nederlanders gewoon zeggen. Heel graag gelezen.

Nog maar eens een boek waarin hetzelfde verhaal vanuit het standpunt van de verschillende personages verteld wordt. Interessant, maar zo las ik er precies veel het voorbije jaar.

Marjet says

De stiefmoeder van Renate Dorrestein is zo'n boek wat lekker tussendoor leest en zeker goed geschreven. Kan ook niet anders, voor iemand met zo'n naam. De personages, de stiefmoeder, Claire, de vader Axel en zijn dochter Josefien zijn alle drie levensecht neergezet maar niemand is sympathiek, ik voelde niets voor ze en uiteindelijk bleef ik met zo'n gevoel achter of het lezen van dit boek nou iets verandert of toevoegt aan mijn dagelijks bestaan. Nee dus, ik word er niet koud of warm van en dat is zo jammer.

Dorresteins pen is verzadigd met ervaring, maar haar hart heeft de vulling verlaten. Misschien moet ze haar genre iets verleggen naar serieuzer werk.

Rik Meeuwissen says

Dorrestein vertelt een moeilijke situatie (een abortus) vanuit drie perspectieven. Achtereenvolgens komen aan bod: de dikke dominante stiefmoeder, haar man, haar dochter. Prachtig geschreven, drie totaal verschillende invalshoeken doen het verhaal in elkaar passen. Directe stijl. Positief einde. Mooi boek!

Monica Wies says

Dit verhaal wordt 3x verteld. De stiefmoeder, de vader en de dochter vertellen hun kant van het verhaal. De stiefmoeder moet in Engeland een prijs ophalen voor haar quiltwerk. Daags ervoor een daverende ruzie gehad met manlief, die daarom niet meegaat.

Er speelt een geheim, dat langzaam aan bekend wordt. Alleen geeft de vader er een verkeerde uitleg aan, waardoor er allerlei verwickelingen ontstaan. Komt aan het eind allemaal weer goed.

elidesc says

Yes, I'm on a Verborgen Parels roll... Intussen mijn vijfde e-book dat ik op mijn iPad lees, dit keer mijn kennismaking met Renate Dorrestein. In bepaalde boekbesprekingen van 'De stiefmoeder' (gepubliceerd in 2011) lees ik dat haar boeken te gelijkend zijn, daar heb je vanzelfsprekend geen last van bij een eerste lezing.

Rooserd says

<http://www.scholieren.com/boekverslag...>

Het verhaal begint wanneer Claire in Engeland in een hotel aankomt. Ze is een kunstenares op het quiltgebied en is hiervoor in Engeland om een prijs te ontvangen. Tijdens haar verblijf komt Claire erachter dat ze vermoedelijk door stress tijdelijk geen kleuren meer van elkaar kan onderscheiden, ze is dus kleurenblind. Ze verblijft ook in Engeland voor fotoshoots en omdat veel mensen haar willen interviewen. Omdat Claire geen zin heeft in al deze heisa, besluit ze weg te sluipen. Uiteindelijk komt ze aan bij een pub, waar ze zal blijven overnachten. Ze denkt terug aan haar man Axel, die eigenlijk met haar mee zou gaan op de trip. Ook denkt ze terug aan haar stiefdochter Josefien en de momenten die Claire samen met Axel en Josefien hebben beleefd, vanaf het moment dat Claire Josefiens stiefmoeder werd toen ze 4 jaar was. Al snel wordt er duidelijk dat Axel niet zal komen, omdat er thuis een hevig conflict heeft plaatsgevonden tussen Claire en Axel.

We gaan nu weer terug in de tijd, waar Claire, Axel en Josefien gelukkig samen in een huis wonen. Al 12 jaar lang heeft Claire Axel geholpen met het opvoeden van Josefien en Claire denkt terug aan de momenten die ze samen met Josefien had. Bijvoorbeeld het verzonnen verhaaltje dat Roosvicee een toverdrankje was en dat Claire voodoooppetjes maakte voor Josefien. Nu Josefien al 16 is, vindt Claire dat Josefien niet echt dankbaar is dat Claire er is. Ook maken zowel Axel als Claire zich zorgen om het eetgedrag van Josefien, wat lijkt op het eetgedrag van iemand die anorexia heeft. Maar Claire probeert zich toch afzijdig te houden, omdat ze vindt dat zij als stiefmoeder geen overheersende rol mag spelen in het leven van een kind dat niet van haar is.

Alles verandert wanneer Josefien hulp zoekt bij Claire. Josefien had namelijk een vriendje, Daan, waarmee ze seks heeft gehad. Ze is er achter gekomen dat ze zwanger is, en vraagt aan Claire of ze haar wilt helpen aan een abortus. Na lang erover gepraat te hebben blijft Josefien bij haar keuze en besluit Claire haar hiermee te helpen. Er wordt zo snel mogelijk een afspraak gemaakt bij een kliniek, waarbij Claire de datum opschrijft in haar dagboek. Josefien smeekt Claire om dit geheim te houden voor Axel, waarmee Claire dus met een geheim wordt opgezadeld.

Wanneer Axel uit Claires werkkamertje een volle vuilniszak haalt, scheurt deze zak open. Tijdens het opruimen van de rommel vindt hij het dagboek met daarin de datum van de abortus. Woedend confronteert Axel Claire met deze ontdekking omdat hij denkt dat Claire een abortus heeft ondergaan, maar Claire kan natuurlijk niets zeggen omdat ze een belofte heeft gemaakt aan Josefien om haar mond te houden. Na een hevige ruzie vertrekt Claire naar Engeland en Axel denkt er niet aan om mee te gaan. Het laatste wat hij tegen haar zei was: "Je ouders hadden gelijk, weet je dat? Je had er beter niet kunnen zijn, jij."

Wanneer Claire weg is, zit Axel nog steeds thuis met een gekwetst hart. Peinzend over of hij Claire nou zou moeten bellen of niet. Met Josefien lijkt het juist beter te gaan. Haar eetlust is verbeterd doordat ze geen buikpijn meer heeft en ze doet meer met haar vriendin. Ook komt ze erachter dat de man van Josefiens moeder, Rogier, haar heeft verlaten. Haar moeder zit nu alleen met de 2 dochters die Rogier haar heeft nagelaten. Dit geeft Josefien wat meer hoop op dat haar vader en moeder terug bij elkaar kunnen komen.

Wanneer Axel in een ongeluk zijn stuitje breekt, is Josefien gedwongen om te helpen in het huishouden. Iets waar ze absoluut niet tegen kan, want ze wilt liever chillen met haar vriendin Mascha en naar Robin, haar docente Natuurkunde waarvan Axel denkt dat het haar nieuwe vriendje is.

Wanneer Claire op de dag van terugkomst de hele dag niet verschijnt, maakt Axel zich zorgen en besluit hij haar hotel te bellen. Hier krijgt hij te horen dat ze ook helemaal niet meer bij het hotel is gezien. Ze is al heel lang verdwenen. Na een belletje naar het ziekenhuis blijkt dat ze problemen had met haar ogen en daarvoor naar de afdeling oogheelkunde is geweest. Vlak hierna heeft ze uitgecheckt bij het hotel en vanaf dat moment: nada.

Dagen gaan er voorbij en zowel Axel en Josefien houden zich bezig met andere activiteiten, zoals zwemmen en Axel gaat weer naar zijn werk. Wanneer Josefien thuiskomt en alles wat Claire heeft gemaakt probeert weg te gooien, staat plots Claire met haar koffer in het huis. Josefien is geschokt en kan daarom geen woord uitbrengen. Claire vraagt waar Axel blijft. Als ze geen antwoord krijgt, besluit ze maar een bad te nemen. Wanneer Axel eindelijk arriveert, roept Josefien meteen dat Claire thuis is. Als Claire weer beneden komt heerst er een kille, gespannen sfeer. Vooral omdat Claire doet alsof er niets is gebeurd. Wanneer ze Josefien een bespottelijk cadeautje geeft, barst de bom. Axel eist om een verklaring waarom ze geen contact heeft gehouden, waarop Claire zegt dat ze geen verklaring schuldig is. Claire haalt weer de opmerking omhoog wat Axel tegen haar zei toen ze vertrok: dat ze beter niet had kunnen bestaan. Ze zegt ook gelijk dat Josefien er ook zo over denkt, aangezien Claire haar betrapte op het weggooien van haar spullen. Wanneer Claire eindigt met het zeggen dat ze de tafel gaat dekken, zegt Axel dat hij en Josefien er wel reden voor hadden om haar weg te wensen, aangezien Josefien tegen Axel zei dat zij weleens dacht dat Claire haar kwaad zou kunnen doen. Claire concludeert al snel dat Axel en Josefien niets liever willen dan een boze stiefmoeder in Claire te kunnen zien. “Ik leg jullie geen strobreed in de weg. Meeste stemmen gelden. Dus als jullie zo graag een boze stiefmoeder willen, dan krijgen jullie een boze stiefmoeder.”

Wanneer Josefien de volgende dag naar de linnenkast gaat, vindt ze daar een voodoo poppetje. Een voodoo poppetje van Josefien zelf, die Claire heeft gemaakt. Haar buikpijntjes in gedachten houdend, begint Josefien allemaal rare ideeën te krijgen, bijvoorbeeld dat Claire weleens een heks zou kunnen zijn die Josefien teistert met het voodoo poppetje.

Wanneer iedereen weer thuis is en ze besluiten in de tuin te eten beginnen de discussies. Er wordt weer gepraat over de abortus, en dat dat niet kan binnen een huwelijk zonder overleg. Toch besluit Claire Josefien niet te verraden. Wanneer de discussie steeds heftiger wordt kan Josefien er niet meer tegen en besluit te vertellen dat de geplande abortus voor haar was. Wanneer Axel door deze openbaring dichtklapt, zegt Claire tegen Josefien dat ze zoals altijd niet wordt gestraft voor haar stomiteiten. Axel spreekt opeens uit zijn fel tegen Claire en beschuldigt Claire ervan dat zij Josefien heeft gepusht om de abortus te laten plegen, maar dan zegt Josefien dat Claire haar juist niet de abortus wilde laten plegen. Claire zei juist dat ze er goed over na moest denken want het is niet een stuk kleding wat je weggooit en de gebeurtenis zal je voor altijd herinneren.

Nu de waarheid naar buiten is, stelt Claire voor om een pauze te nemen en daarna weer terugkomen om te kijken hoe alles verder moet. Wanneer Claire weer terugkomt met een fles wijn, wordt ze door Axel nu voor iets anders beschuldigd: dat ze kwaadaardige bedoelingen heeft. Claire vraagt zich af waarom ze dit nou denken en concludeert weer dat ze van haar de boze stiefmoeder willen maken. Hierna zegt ze ook dat ze van Axel weet dat hij vreemd is gegaan op zijn werk.

Nu alles eruit is vind Claire dat ze maar eens de benen gaat strekken en loopt weg. Josefien vertrekt naar haar

kamer, waar ze zich bedenkt dat deze hele situatie haar schuld is geweest en dat ze nooit dankbaar is geweest voor alles wat Claire voor haar heeft gedaan. Wanneer ze naar buiten kijkt ziet ze Axel op Claire aflopen. Ze maken het goed en verzegelen hun excuses met een kus.

Wanneer Josefien uitgeput naar bed gaat, hoort ze Claire de trap op komen. Josefien bedenkt zich dat ze op z'n minst sorry tegen Claire kan zeggen. "De deurklink beweegt naar beneden. Ze zet zich schrap. Nu wordt het even doorbijten. Het enige wat vaststaat, is dat ze morgenochtend zal ontwaken als iemand anders dan ze altijd is geweest. Ze is klaar om aan haar nieuwe leven te beginnen. Kimberly en Denise zullen nog van haar opkijken."

*

<http://www.bol.com/nl/p/de-stiefmoede...>

De succesvolle quiltmaakster Claire Paagman vertrekt voor een week naar Whitby om een prestigieuze kunstprijz in ontvangst te nemen. Samen met echtgenoot Axel had ze er een romantisch uitje van willen maken, met een verblijf in een vijfsterrenhotel aan de Engelse kust. Maar op het laatste moment besluit Axel thuis te blijven, en belandt de forse Claire tot haar verbijstering alleen in een te kort hotelbed.

Stukje bij beetje wordt duidelijk dat Axels afwezigheid alles te maken heeft met zijn dochter Josefien, voor wie Claire al twaalf jaar nuchter maar liefdevol zorgt. Sinds Josefien haar stiefmoeder in vertrouwen nam, staat het gezin onder hoogspanning.

De stiefmoeder gaat over een loyaliteitsconflict in een samengesteld gezin, waarbij jarenlang verzwegen frustraties genadeloos aan het licht komen. Het verhaal wordt achtereenvolgens verteld door stiefmoeder Claire, haar man Axel en diens zestienjarige dochter Josefien. De roman werpt de vraag op of liefdesgeluk sterker kan zijn dan de bloedband tussen ouder en kind. Of blijft een stiefouder altijd een lichaamsvreemd orgaan dat onvermijdelijk wordt afgestoten? Renate Dorrestein slaagt er als geen ander in de tijdgeest haarscherp te vangen en excelleert in originaliteit en humor.

Roman over miscommunicatie in een samengesteld gezin. Claire Paagman vormt al twaalf jaar met haar man Axel en zijn dochter Josefien een stiefgezin. Claire is een beroemd quiltster, voor de ontvangst van een prijs is ze uitgenodigd in Engeland. Claire en Axel krijgen grote ruzie over een toevallig ontdekte afspraak in de agenda van Claire. Ze vertrekt alleen naar Engeland en komt niet terug, Axel krijgt thuis een ongeluk. De schijnbare harmonie lijkt voorgoed verdwenen, en allerlei problemen van stiefmoeders en stiefdochters spelen op. Het aardige van deze roman is dat deze uit drie delen bestaat, waarin niet alleen een perspectiefwisseling, maar ook een verandering van toon en stijl plaatsvindt. Deel een is geschreven vanuit het gezichtspunt van Claire, het taalgebruik is onderkoeld, kil en ironisch. Deel twee gaat over Axel, de toon is liefdevol en menselijk. In het gedeelte van Josefien (met veel puberjargon) volgt de ontknoping.

Hannie says

Hoewel dit boek anders was dan verwacht, was het toch wel interessant. Het verhaal wordt eerst verteld

vanuit Claires perspectief, dan vanuit Axel en dan Josefien. Ik moest daar even aan wennen, maar zo leer je alle hoofdpersonen wel goed kennen. Het onderwerp stiefouder zijn wordt goed uitgewerkt en het boek leest vlot.

Martina says

“Alles wat je gelooft wordt vroeg of laat waar”, zegt de stiefmoeder tijdens een discussie tussen haar en haar man over het beeld dat van haar wordt gecreëerd als ‘boze stiefmoeder’. In de roman *De Stiefmoeder* van Renate Dorrestein gaat het over een familiedrama waarbij hoofdpersoon, Claire, te dicht op een relatie tussen vader en dochter komt door een geheim te bewaren voor Josefien, haar stiefdochter. Dit geheim leidt tot een misverstand tussen Claire en haar partner Axel, de vader van Josefien. De ruzie die hieruit voorkomt lijkt te zullen resulteren in een scheiding tussen Axel en Claire en dit is precies wat Josefien wil. Ze hoopt dat haar ouders weer bij elkaar komen en dat de stiefouders oprotten. Rogier, haar stiefvader, is ze al kwijt, nu nog Claire.

Dorrestein beschrijft het idee van de ‘perfecte puber’ en ‘de perfecte dochter’. Ze maakt gebruik van vergelijkingen die zorgen voor humor en een sarcastische kijk op het leven van anderen. De humor zit hem in de beschrijvingen van dingen en de observaties van de personages. Claire wordt bijvoorbeeld vergeleken met een zeeke. Dorrestein maakt meer vergelijkingen met dieren. “En daar zullen we Gregory hebben. Een te ruim, mosterdkleurig pak. Een vlassige snor. De zenuwachtige trekken van een fret.” De grappen en sarcastische uitspraken zorgen voor lucht in een toch heftig drama.

In de roman staat de kleur ‘rood’ centraal. Behalve het Engelse havenstadje waar Dracula is aangekomen (Whitby), zijn er meer bloederige vampierachtige verwijzingen. Claire heeft een expositie van een quilt waarin diverse tinten rood zijn verwerkt. Mogelijk staan de tinten rood symbool voor de liefde, en de bloedband tussen vader en dochter, waar een buitenstaander niet tussen mag komen. Claire is er toch tussen gekomen door het bewaren van een geheim voor Josefien, dit zorgt voor een vervaging van de tinten rood. In het eerste deel van de roman wordt er regelmatig in het Engels geschreven, omdat de stiefmoeder in Engeland zit. Tijdens haar verblijf in Engeland worden alle vooroordelen over Engelsen uit de kast getrokken. De “rood verbrande beentjes op een rij”, de moeder die al vier kinderen heeft en weer zwanger lijkt en de kinderen die “welgemanierd” eten en zich “muisstil houden”.

Dorrestein zet je aan het denken over de aard van het geheim tussen stiefmoeder en stiefdochter. Pas in het tweede deel, wanneer het leven van Axel aan bod komt, kom je er achter, terwijl hij zelf nog niet weet hoe het zit. De manier waarop Dorrestein het geheim ontrafelt, houdt de spanning erin. Axel durft in de eerste instantie niet in actie te komen, omdat hij nooit voor zichzelf opkomt. Hij geeft de schuld aan zijn partner en wordt zo meegesleurd in de fantasie van zijn eigen gedachten.

Het laatste deel van het verhaal ontkracht de voorgaande delen. We krijgen een inkijkje in het leven van Josefien, dat lijkt op een niet al te sterke jeugdroman. Op het moment dat het geheim uitkomt tijdens een ruzie tussen Claire en Axel gebeurt er eigenlijk weinig. Josefien geeft toe dat het geheim om haar gaat en niet om haar stiefmoeder. In plaats van de boze vader die Josefien had verwacht, neemt hij het voor haar op en voor we het weten is het een happy ever after, dat hopen we in ieder geval want het einde is wat Josefien denkt dat er gebeurt.

De stiefmoeder is een prettig leesbare whatdunnit, waarin gecompliceerde relaties en moeilijke situaties lichtvoetig worden beschreven. Misschien iets té lichtvoetig, waardoor vooral het laatste deel over de puber Josefien het niveau van een slap meisjesboek nauwelijks overstijgt.

Mirthe says

Ik heb bijna alle boeken van Dorrestein gelezen en vind dit toch één van haar minste werken. Het is best een aardig verhaal, maar de zinnen zijn niet allemaal even mooi, en de uitwerking van het verhaal vind ik net niet krachtig genoeg. De spanning die de lezer kennelijk moet voelen ligt er wat dik bovenop. Al die voodoo... de ontknoping... Je leest het wel, je bent verbaasd, maar echt onder de indruk? Nee... Ik niet tenminste. Ik hoop dat Dorrestein weer boeken à la Buitenstaanders, Het Hemelse Gerecht, Een Sterke Man gaat schrijven. Mysterieuze personages, harde gebeurtenissen, snelheid, spelen met taal, prachtige zinnen... Ik geef haar het voordeel van de twijfel met dit boek, maar ze kan beter!

Manuella says

OP de vooravond dat kunstenares Clair samen met haar man naar Engeland willen vertrekken om gehuldigd te worden, ontdekt haar man Axel een agenda van vorig jaar met een groot geheim erin. ZE krijgen ruzie en Clair wilt erover praten wanneer ze in Engeland zijn maar haar man gaat daar niet mee akkoord. Dan vertrekt ze maar alleen zonder het geheim te bespreken. Trekt haar man de verkeerde conclusie of zit hij op het juiste spoor? Is dit geheim wel van Clair of gaat het over iemand anders?
